

Жребѣ с. с. жеребенокъ *тоже* что ждребе: Така отреди да направи извънъ двора си една мандричка и тамъ да запре ламата съ жребетата ѝ (съ *дътенъшами*). Р. А. 52.

Жребіе с. с. 1) жребій: Погибель, злочестіе, сиромашія, трудъ, мажа, неволя: това е жрѣбіе, което ся пада всякому много или малко, когато ся роди. П. 11. А вашето жребіе (*meiner Loos*) е срамъ, проклѣтія и гоненъе. Рш. 61. 2) выигранный номеръ: Нѣкой си залага животътъ само да изиграе жребнето (*einen Treffer zu haschen*) и изважда сѣ нули. Рш. 67.

Жрѣтва с. ж. жертва: „Дѣ ке ~~те~~ донесамъ еде~~тъ~~ руди овенъ, Дѣ ке ~~ѣ~~ го да'амъ на църна-та чума“.—„Майко, ~~жиза~~ майко, чума жертва нейкитъ“. М. 353. А прѣждѣ е было (насрѣды вратану) само изострено крайще кола къту конъе, на кое сѣ забивали неприятельскы главы или отъ животны, конхъ сѣ приносили въ жъртвѣ богѣмъ за за-пажъ отъ злыны или злы духове. Пк. 34.

Жрѣтвувамъ гл. дл. приношу въ жертву: Тогази заржчахъ на говедарятъ си да ми донесе една крава отъ найтлѣститѣ за да я жрѣтвувамъ въ денятъ на курбана. Х. I. 44. **Жрѣтвуваніе** с. с. жертвоприношеніе.

Жуженіе с. с. журчаніе: Мѣжду тыя овощки течяха много бистри изворчета съ пріятно жуженіе. Х. II, 71.

Жужерьъ с. м. смоль: П. запусна гѣсти и черни, като жужерьъ, мустаки (*выросли усы пустые и черные какъ смоль*). Тб. 64.

Жужнж гл. дл. подстрекаю, побуждаю: Хора-та не знаили тврьдѣ много и за земѣ-тѣ; нѣ все гы жужнжало нѣщо и гы карало да ся научятъ що има исподъ земѣ-тѣ и на що ты стон. Л. Д. 1872 р. 98.

Жукъ с. м. жукъ: Жукъ (базуныкъ, рогче). Сб. 6.

Жулекъ с. м. мыльный свертокъ, катушекъ: Сѣка перачка знае, че между водите сжществува голѣмо различіе, т. е. че една вода бива мегка, а друга рѣзка: въ пѣрвата сапунътъ са раслуца и преобразява са на пѣна, а въ послѣдната той образува жулеци и пресича са. З. 248.

Жульж гл. дл. 1) тру: Най сетнѣ той и съ пясъкъ го жульж до толко что-то Арапинъ-тъ ся поболилъ безъ да побѣлѣе. Сб. 24. 2) разверзю (*о ранѣ*): Пѣ-добрѣ е и да ся обвіе рана-та съ крѣтицѣ, каквото да ся не жули, зачото може да ся ожули рана-та па да си натрька дѣте-то уста-та. Л. Д. 1874 р. 86. 3) деру (*розами, плетью*): Често ливторетѣ така люто жульжѣ консулетѣ си, дѣто тѣ по нѣколко недѣли си почесвахъ шалварегѣ. Тб. 15.